اخبار کوتاه

زمان توزیع واکسن آنفلوآنزا

وزیر بهداشت از آغاز توزیع واکسن آنفلوآنزا با اولویت سالمندان و گروه‌های پرخطر از اواخر شهریورماه خبر داد.

محمدرضا ظفرقندی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، در حاشیه آیین گرامیداشت پنجاه و یکمین سالروز تأسیس اورژانس پیش بیمارستانی ۱۱۵، از آغاز توزیع واکسن آنفلوآنزا با اولویت سالمندان و گروه‌های پرخطر از اواخر شهریورماه خبر داد.

وی همچنین بر برنامه‌های این وزارتخانه برای نوسازی ناوگان اورژانس و مدیریت توزیع عادلانه کادر درمان تأکید کرد. ظفرقندی در خصوص تأمین واکسن آنفلوآنزا بیان کرد: در حالی که این واکسن پیش‌تر از شرکت‌های اروپایی تهیه می‌شد، به دلیل عدم همکاری آن‌ها، اکنون از طریق کشورهای چین و روسیه تأمین شده و به زودی وارد شبکه بهداشتی کشور می‌شود. وی با اطمینان از وضعیت واکسیناسیون عمومی و اطفال، کمبود در این بخش را رد کرد و تأکید نمود که حتی در شرایط تحریم و محدودیت‌های بین‌المللی، تأمین واکسن‌ها و داروهای ضروری با دقت و به‌موقع انجام می‌شود.

«شهریه» مدارس غیردولتی

رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی وزارت آموزش و پرورش با اعلام اینکه تهران دارای بالاترین میزان «شهریه» مدارس است گفت: سقف شهریه در مدارس دوره ابتدایی به همراه فوق برنامه ۱۷۲ میلیون، متوسطه اول ۲۰۰ و این رقم در مقطع متوسطه دوم به همراه فوق برنامه ۲۲۰ میلیون تومان است که مدارس خاص هم مشمول این رقم شهریه می‌شوند.

احمد محمودزاده در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه تقریبا ۹۰ درصد شهریه مدارس در سامانه شهریه وجود دارد گفت: ۵ درصد مدارس باقیمانده مربوط به مدارسی است که احتمال توقف یا تعطیلی دارند که مدارک خود را در سامانه بارگذاری نکرده‌اند. همچنین ۵ درصد دیگر مدارسی هستند که در انتظار نظر شورای نظارت استانند تا ابلاغ شهریه‌شان انجام شود که ظرف چند روز آتی شهریه این مدارس نیز مشخص و اعلام می‌شود.

وی تاکید کرد: شهریه مدارس با شهریه فوق برنامه و سایر فعالیت‌ها و همچنین فعالیت‌های آموزشگاهی باید جدا در نظر گرفته شود به طوریکه هزینه لباس فرم، غذا، سرویس ایاب ذهاب و اردو از شهریه جداست که با مصوبه انجمن اولیاء و مربیان تعیین و انجام می‌پذیرد. رییس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی به فعالیت‌های آموزشگاهی نیز اشاره کرد و ادامه داد: آموزش زبان خارجه جزو شهریه مدرسه نیست و بلکه فعالیت آموزشگاهی به شمار می‌رود و اگر دانش آموزی این نوع آموزش را در مدرسه هم ثبت نام نکند ممکن است در آموزشگاه ثبت نام و شهریه مربوطه را بپردازد.

هشدار عادی سازی سیگار و الکل

معاون پیشگیری و بازتوانی اعتیاد سازمان بهزیستی کشور با تأکید بر نقش رسانه‌ها و سریال‌های خانگی در آگاه‌سازی و حساس‌سازی جامعه نسبت به اعتیاد گفت: گاهی نمایش ناخواسته مصرف سیگار، الکل یا مواد در یک سریال، به جای آنکه نقش بازدارنده داشته باشد، می‌تواند به عادی‌سازی مصرف و کاهش حساسیت جامعه نسبت به اعتیاد منجر شود.

میلاد مشایخی در گفت‌وگو با ایسنا، درباره تأثیر رسانه‌ها و محصولات فرهنگی بر گرایش یا پیشگیری از اعتیاد، گفت: ما برای پیشگیری از اعتیاد دو ابزار داریم؛ نخست، آگاه‌سازی جامعه و دوم، حساس‌سازی. یعنی باید ابتدا سطح آگاهی مردم را بالا ببریم و سپس آنها را نسبت به موضوع اعتیاد حساس کنیم. برای این کار به ابزار نیاز داریم. یکی از این ابزارها، شبکه‌های اجتماعی است که امروز بسیاری از نوجوانان و جوانان درگیر آن هستند و ابزار دیگر، رسانه‌ها هستند. وی افزود: ما باید مزاج و سلیقه مخاطب خود را بشناسیم و ببینیم مخاطبی که می‌خواهیم برای او برنامه پیشگیری اجرا کنیم، کجاست. امروز شهروندان معمولاً سریال‌های پلتفرم‌ها را تماشا میکنند و هرکدام از این سریال‌ها مخاطب خاص خود را دارند. معاون پیشگیری و بازتوانی اعتیاد سازمان بهزیستی کشور با بیان اینکه استفاده از پلتفرم‌ها از یک جهت می‌تواند خبر خوبی باشد، گفت: این موضوع از یک جهت خوب است، چراکه به هر حال نظارتی وجود دارد و یک سری استانداردها رعایت می‌شود؛ اما این استانداردها، بیشتر به حوزه‌های اخلاقی مربوط است و در حوزه اعتیاد و خشونت، موارد زیادی دیده می‌شود که گاهی ناخواسته رخ می‌دهد. مشایخی تأکید کرد: نداشتن آگاهی و سواد لازم ممکن است باعث گرایش جوانان به اعتیاد شود. برای مثال، بارها دیده‌اید که در یک سریال، وقتی می‌خواهند نشان دهند فردی منتظر آمدن شخص دیگری است، در این فاصله سیگاری روشن می‌کند. یا وقتی فردی عصبانی است، سیگار می‌کشد. امروز نیز در بسیاری از سریال‌ها بانوان از سیگار استفاده میکنند.

علی محمد نمازی در گفت‌وگو با «آرمان ملی» مطرح کرد

تراژدی گرانی لوازم التحریر برای دانش آموزان

آرمان ملی- مرتضی خبازیان: این روزها که کشور در شرایط خاصی قرار دارد، وضعیت اقتصادی خود را به همه شهروندان تحمیل می‌کند و در این بین خانواده‌هایی که دانش‌آموز دارند، شرایط سخت‌تری را تجربه می‌کنند. آرمان ملی برای بررسی این موضوع با علی محمد نمازی، فعال سیاسی شناخته شده گفت‌وگویی انجام داده که در ادامه می‌خوانید.

با توجه به اینکه اول مهر از راه رسیده، شما بازگشایی مدارس را چگونه می‌بینید؟

اول مهر از راه می‌رسد، اما برای اکثریت خانوارها، صدای زنگ مدرسه تنها صدای آغاز سال تحصیلی نیست، بلکه صدای فربه‌تر شدن دفتر بدهکاری آنهاست. دفتری که یک سویش برنامه آغاز مدرسه و در سوی دیگرش قیمت گیج کننده کیف و کفش، روپوش و لباس، لوازم‌التحریر، کتاب، سرویس ایاب و ذهاب، کلاس تقویتی و صدها هزینه‌ای که هر سال با عنوانی تازه به فهرست هزینه‌ها افزوده و از جیب خانواده بیرون کشیده می‌شود. کودک هنوز کیفش را به دوش نینداخته، اما یک چیز را زودتر از الفبا یاد گرفته است که فقر هم کارنامه دارد و نمره آن را نه معلم، که وضع اقتصاد کشور تعیین می‌کند.

البته مدتی است که شاهد گرانی‌ها در همه زمینه‌ها هستیم و می‌توان در زمینه لوازم‌التحریر هم دید که شرایط سخت‌تر از گذشته شده است.

این وضعیت شبیه تراژدی را نباید به گرانی لوازم‌التحریر تقلیل داد، بلکه مسأله بسیار بزرگ‌تر و عمیق‌تر است. مسأله این است که شرایط به‌گونه‌ای در حال رقم خوردن است و این نگرانی وجود دارد که حق تصریح شده در قانون اساسی به‌تدریج شکل کالا به خود بگیرد. تحصیل، درمان، مسکن، امنیت شغلی، بازنشستگی، حتی اوقات فراغت و نفس آسوده داشتن، همه آرام‌آرام از قلمرو حقوق اجتماعی خارج و وارد حیطه دیگری شده‌اند، جایی که یک قانون ساده حاکم است؛ هرکس پول دارد، از حق بیشتری برخوردار است و هرکس پول ندارد، از حق خود محروم است. گویی حق، بدهی او به جامعه است، نه تعهد جامعه در برابر او. اینجا است که باید نام واقعی این مناسبات را بر زبان آورد: «خصوصی‌سازی غیر رقابتی و حتی به رسمیت شناختن رانت و در نتیجه فقر خصوصی و انحصاری». یعنی دولت از مسئولیت‌های اجتماعی عقب می‌نشیند، اما نیازهای واقعی لاجرم خانواده‌ها را رها نمی‌کند. پس هزینه‌ای که دولت تامین نمی‌کند، به خانه منتقل و بر هم تلنبار می‌شود. نکته مهم این است که هزینه‌ای را که خانه نمی‌تواند بپردازد، به شکل احساس درد و رنج عمیق به کودک منتقل می‌شود و چیزی که کودک نمی‌تواند بپردازد، از آینده او کسر می‌شود. این یک مالیات پنهان بر فقیر بودن است. کودک خانواده مرفه، مدرسه را با امکانات تقریبا کافی آغاز می‌کند، اما کودک خانواده کارگری، سال تحصیلی را با یک سؤال آغاز می‌کند که امسال از کدام هزینه بزنیم؟ از درمان؟ از لباس؟ از کرایه؟ از تغذیه یا از مدرسه؟ این همان لحظه‌ای است که فقر از یک وضعیت اقتصادی به یک سرنوشت طبقاتی تبدیل می‌شود و خطرناک‌ترین شکل فقر همین است. در واقع می‌توان گفت که فقر فقط سفره را کوچک نمی‌کند، افق را نیز تاریک می‌کند.

این موضوع چه تاثیری در آینده دانش‌آموز خواهد داشت؟

کودکی که امروز به دلیل ناتوانی مالی از آموزش با کیفیت محروم می‌شود، فردا با کیفیت کمتر و دستمزد پایین‌تر وارد بازار کار خواهد شد، درآمد پایین‌تر، امکان آموزش فرزند و آینده را محدود خواهد کرد و فرزند او هم در همین چرخه گرفتار می‌شود. این چرخه را می‌توان ارث‌بری فقر نامید. فقر دیگر فقط پول نداشتن نیست، فقر، انتقال سازمان‌یافته نداشتن فرصت از نسلی به نسل دیگر است.

با توجه به اینکه در قانون اساسی بر تحصیل رایگان تصریح شده، وضعیت امروز مدارس را چطور می‌توان ارزیابی کرد؟

اینجا یک تناقض بزرگ وجود دارد. در قانون اساسی آموزش عمومی رایگان به عنوان یک حق برای شهروندان به رسمیت شناخته شده، اما در شرایط واقعی، غیر برخوردارها باید برای نزدیک شدن به همین «حق»، پول فراهم کنند. روی کاغذ تحصیل رایگان است اما در واقعیت تحصیل قیمتی دارد که باید آن را پرداخت. وضعیت در همین نقطه به پایان نمی‌رسد. در خانه کارگری هزینه تحصیل برجسته می‌شود اما همین هزینه به شکل دیگری در ذهن کودک متجلی می‌شود؛ ترس از عقب ماندن. فاصله بین حق نوشته‌شده و حق زیسته شده شاید یکی از گویاترین ویژگی‌های امروز ما باشد.

چطور می‌توان آموزش را از این وضعیت خارج کرد؟

داستان فقط آموزش نیست، پشت این ماجرا یک معادله اقتصادی بزرگ‌تر قرار دارد. کارگر باید کار کند تا چرخ اقتصاد بچرخد، اما هنگامی که نوبت تقسیم ثروت می‌رسد، سهم او آنقدر کوچک می‌شود که حتی بازتولید ساده زندگی برای او دشوار می‌شود. می‌توان اینطور گفت که او نیروی کار خود را می‌فروشد، اما برای خرید چیزی که همان نیرو را بازتولید کند، ناتوان است و همین ناتوانی او را وارد چرخه‌ای می‌کند که از سخن گفته شد. اگر مسکن، غذا، درمان و آموزش گران باشد ولی رشد دستمزد، همیشه بسیار محدود بماند، دیگر با یک مشکل اتفاقی مواجه نیستیم بلکه با سازواره‌ای روبرو هستیم که باعث گسترش نابرابری می‌شود. البته باید توجه داشت که نابرابری فقط نتیجه تصمیم‌های اشتباه نیست، در بسیاری از عرصه‌ها، محصول مستقیم مناسباتی است که هزینه را اجتماعی و سود را خصوصی می‌کند که در آن زیان برای همه، سود برای عده‌ای خاص است.

بنابراین به اول مهر چطور باید نگاه کرد؟

من معتقدم که اول مهر را باید از نو خواند. اول مهر فقط شروع مناسبت آموزشی نیست. در این روز می‌توان فهمید یک جامعه تا چه اندازه به کودکانش حق می‌دهد. جامعه را نباید با تعداد برج‌ها و تبلیغات سنجید، بلکه سنجش واقعیت باید به یک سوال روشن پاسخ دقیق داد؛ آیا فرزند فقیرترین کارگر بدون تحقیر، بدهکاری و اضطراب، می‌تواند همان افق آموزشی را داشته باشد که فرزند ثروتمندترین شهروندش دارد؟ اگر پاسخ به این سوال «نه» باشد، پس درباره عدالت و به ویژه عدالت آموزشی نمی‌توان سخن گفت و اگر عدالت آموزشی وجود ندارد، سخن گفتن از واژه دلنشین عدالت اجتماعی بیشتر به آراستن واژگان شبیه است تا یک واقعیت اجتماعی. در جمهوری اسلامی درباره عدالت سخن گفته می‌شود اما عدالت را باید در سفره دید، در فیش حقوقی دید، در کلاس درس دید، در درمانگاه دید، در خانه‌ای دید که ساکنش مستأجر است، در دست کودکانی دید که در آستانه ترک تحصیل‌اند. عدالت، وقتی معنا دارد که کودک کارگر مجبور نباشد میان دفتر مشق و شام امشب یکی را انتخاب کند. غیر از این، عدالت تبدیل می‌شود به یک کلمه تشریفاتی، واژه‌ای باشکوه برای واقعیتی بی‌ترحم.

گفته می‌شود که در حال حاضر آموزش و پرورش در خطر است که طبقاتی شود؛ آیا شما این را قبول دارید؟

باید یادآوری کرد که هیچ ساختار اقتصادی نمی‌تواند تناقض‌هایش را پنهان کند. روزی فرامی‌رسد که اعداد از صفحه‌های اقتصادی بیرون می‌آیند و به تجربه عمومی تبدیل می‌شوند. وقتی میلیون‌ها خانواده یک مسئله واحد را تجربه کنند، آن مسئله دیگر مشکل شخصی نیست. وقتی یک کارگر نمی‌تواند هزینه مدرسه فرزندش را بدهد، شاید بتوان گفت مشکل از درآمد اوست. وقتی صدها هزار کارگر نمی‌توانند، دیگر نمی‌توان از بی‌برنامگی خانوارها سخن گفت. وقتی بخش بزرگی از جامعه نمی‌تواند، مسئله دیگر فرد نیست و در این ماجرا ساختار نقش دارد. اول مهر میلیون‌ها کودک وارد مدرسه می‌شوند، اما در زیر این تصویر شاداب و زیبا دو مدرسه وجود دارد؛ یک مدرسه برای کودکانی که پول، امکانات و فرصت دارند و مدرسه‌ای دیگر برای کودکانی که باید با کمبود، اضطراب و عقب‌ماندگی بجنگند؛ جنگی فراتر از دست‌های کوچک آنها. در ظاهر همه یک کتاب درسی دارند، اما در واقع، همه یک آینده ندارند و این شاید تلخ‌ترین حقیقت باشد. باید با صراحت گفت مدرسه‌ای که نتواند نابرابری را کاهش دهد، ممکن است خودش به دستگاه تولید نابرابری تبدیل شود. پس اعتراض به هزینه آموزش، اعتراض به چند قلم کالا نیست. اعتراض به حق آینده است. اعتراض به سیاستی است که از یک سو از آینده‌سازی سخن می‌گوید و از سوی دیگر، امکان ساختن آینده را از میلیون‌ها کودک می‌گیرد. اگر قرار است مسئولان در این موضوع دقیق شوند، باید خودشان در از بین بردن وضعیتی پیش قدم شوند که در آن فقر آرام‌آرام طبیعی جلوه می‌کند. خود مسئولان باید با تمام توان با شرایطی درگیر شوند و جلو گسترش آن را بگیرند که نابرابری اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسد و محرومیت را سرنوشت نشان می‌دهد. فقر را نباید طبیعی شمرد. اینها محصول تصمیم‌های انسان‌ها و مناسبات اجتماعی‌اند و آنچه به دست انسان ساخته شده، به دست انسان نیز تغییر می‌کند.

معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش:

تراکم مطلوب کلاس ابتدایی ۲۰ دانش‌آموز است

معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش با اشاره به روند کاهشی جمعیت دانش‌آموزی کشور گفت: اگرچه در نگاه صرفاً آماری ممکن است با کاهش تعداد دانش‌آموزان، نیاز به نیروی انسانی نیز کاهش پیدا کند، اما تا زمانی که مدارس به‌طور کامل تک‌شیفت نشده و تراکم کلاس‌ها به استاندارد مطلوب نرسیده باشد، همچنان به جذب معلم نیاز داریم و به نظر می‌رسد بیش از یک دهه زمان برای رسیدن به این شرایط نیاز باشد.

رضوان حکیم‌زاده در گفت‌وگو با ایسنا، درباره برنامه آموزش و پرورش برای تأمین نیروی انسانی در سال‌های آینده با توجه به کاهش جمعیت دانش‌آموزی، اظهار کرد: برآورد نیروی انسانی مورد نیاز همواره تابعی از تعداد دانش‌آموزان و ظرفیت فضاهایی است که امکان تشکیل کلاس را فراهم می‌کند؛ بنابراین دو عامل فضا و نیروی انسانی تعیین‌کننده تعداد کلاس‌های درس هستند. وی افزود: جمعیت دانش‌آموزی کشور متأسفانه روند کاهشی دارد و این مسئله بیانگر جهت‌گیری‌های کلی کاهش جمعیت است. با این حال، درباره نیروی انسانی مورد نیاز برای تدریس در کلاس‌ها باید دو نگاه داشت؛ یکی توجه به استاندارد مطلوب تراکم کلاس و دیگری صرفاً توجه به تعداد کلاس و دانش‌آموز.

رسیدن به مدارس تک شیفت

معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش با اشاره به مصوبه ۸۸۶ شورای عالی آموزش و پرورش گفت: بر اساس این مصوبه، تعداد مطلوب دانش‌آموزان در یک کلاس ابتدایی ۲۰ نفر و حداکثر قابل قبول ۲۶ نفر است؛ نباید کلاس‌ها با تراکمی بیش از ۲۶ دانش‌آموز تشکیل شوند.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

۱ - برابر رای شماره ۱۴۰۳۶۰۳۰۹۰۰۷۰۰۹۶۶۴ مورخه ۱۴۰۳/۱۱/۱۱ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بوئین زهرا تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی احمد محمدی یزنی به کد ملی ۴۳۹۰۸۵۲۹۹۱ فرزند تقی در سه دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۳۲۵۷/۷۸ متر مربع از ۵۳ اصلی واقع در بخش ۹ موجب پرونده کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۰۹۰۰۷۰۰۱۲۷۰ محرز گردیده است.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی و نیز املاک واقع در روستاها از تاریخ الصاق در محل به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و رسید اخذ نمایید و معترض باید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نموده و گواهی آن را به اداره ثبت اسناد و املاک تحویل دهد در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را به اداره ثبت ارائه نکند اداره ثبت محل مبادررت به صدور سند مالکیت مینماید و صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نمیباشد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۰۶/۱۱
تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۵/۰۶/۲۸

موسی حسین زاده
سرپرست اداره ثبت اسناد و املاک بوئین زهرا ۳۸۲۷
شناسه : ۲۲۶۲۲۶۰

شماره نامه ۱۴۰۵۸۵۶۰۲۰۲۳۰۰۴۶۵۱ تاریخ ارسال نامه ۱۴۰۵/۰۶/۱۰
قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره ثبت اسناد و املاک مرکزی اصفهان

سند مالکیت شش دانگ پلاک ثبتی ۲۹۵۰/۱۳۷ واقع در بخش ۱ ثبت اصفهان به نام آقای احسان پاکروان فرزند احمد شماره شناسنامه ۲۱۹۸ شماره ملی ۱۲۸۴۹۳۵۰۳۵ صادره از اصفهان با شماره مستند مالکیت ۴۲۴۷۳ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۳ دفتر خانه ۲۹۷ اصفهان شماره چاپی ۳۱۶۸۶۸ سری ب سال ۰۳ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۴۲۰۳۰۲۰۲۳۰۰۰۴۹۹ سابقه ثبت و سند داشته و سند صادر شده است بموجب یک فقره قولنامه شماره ۴۵۴۱۳ و شماره سیستمی ۱۴۰۴۲۱۲۰۲۰۲۳۰۰۷۷۶۸ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۵ دفتر اسناد رسمی شماره ۲۹۷ اصفهان بنفع محسن رضائی به مبلغ ۸۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال و قولنامه شماره ۴۵۴۱۳ مورخ ۱۴۰۴/۱۲/۲۵ شماره سیستمی ۱۴۰۴۲۱۲۰۲۰۲۳۰۰۷۷۶۷ دفتر خانه مزبور بنفع خانم زهرا عادلی به مبلغ ۸۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال ثبت شده است که در حال حاضر مالک درخواست صدور سند المثنی به شماره ۱۴۰۵۲۱۷۰۲۰۲۳۰۱۲۰۱۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۹ با ارائه دو برگ استشهاد شهود با رمز تصدیق ۷۷۹۰۹۹ شماره یکتا ۱۴۰۵۰۲۱۵۷۱۳۶۰۰۰۰۹۶ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۹ دفترخانه شماره ۲۹۷ اصفهان درخواست المثنی نموده و اعلام کرده سند مذکور بعلت سهل انگاری مفقود گردیده اسناد مالکیت المثنی در اجرای ماده ۱۲۰ آئین نامه قانون ثبت و تبصره های ذیل آن در شرف صدور است و مراتب فقدان سند در یک نوبت آگهی می شود و چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود می باشد از تاریخ انتشار آگهی ظرف ده روز اعتراض خود را کتبا ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این اداره تسلیم و رسید اخذ نماید تا مراتب صورت مجلس و اصل سند مالکیت به ارائه کننده سند مسترد گردد، بدیهی است اگر ظرف مدت مقرر اعتراضی نرسید، یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نشود اقدام به صدور سند مالکیت المثنی طبق مقررات خواهد شد.
تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۶/۲۸ شناسه آگهی: ۲۲۷۹۲۷۷
سید اسداله موسوی - مدیر واحد ثبتی اداره ثبت اسناد و املاک مرکزی اصفهان
از طرف عباس ربانی ۴۴۰۱

گزارش

تهران و بارش‌های پاییزی

رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران درباره آمادگی تهران برای مواجهه با بارش‌های پاییزی، گفت: اگر میزان بارندگی در حد معمول باشد، زیرساخت‌های موجود می‌تواند روان‌آب‌ها را به خوبی هدایت کند، اما اگر با بارشی خارج از شرایط عادی و یک پدیده استثنایی مواجه شویم، طبیعتاً نیازمند تمهیدات ویژه خواهیم بود و زیرساخت‌های شهر تهران باید برای حجم بارندگی پیش‌بینی شده، آماده شود.

مهدی پیرهادی در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به پیش‌بینی کارشناسان سازمان هواشناسی مبنی بر احتمال بارش‌های مناسب در پاییز امسال، اظهار کرد: امیدواریم این پیش‌بینی محقق شود و شاهد نزول بارش‌های مناسب در تهران باشیم. تمام کانال‌های زیرسطحی شهر تهران دستورالعمل مشخصی برای لایروبی دارند و باید پیش از آغاز فصل بارش، پاکسازی شوند. این اقدامات به صورت سیستماتیک و با بهره‌گیری از توان علمی و فنی نیروهای خدمات شهری انجام می‌شود.

پیرهادی ادامه داد: بخش قابل توجهی از این فعالیت‌ها در زیر زمین انجام می‌شود و به همین دلیل کمتر در معرض دید شهروندان قرار دارد، اما کار بسیار ارزشمندی است. حجم زیادی از زباله‌های حجیم در کانال‌های زیرسطحی جمع می‌شود که نیروهای خدمات شهری نسبت به جمع‌آوری آن‌ها اقدام می‌کنند. شهرداری باید عملیات لایروی کانال‌ها، مسیل‌ها، کانی‌ها و جوی‌ها را در دستور کار قرار دهد و تا مسیرهای عبور روان‌آب و سیلاب باز و آماده باشد.

رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران با قدردانی از تلاش نیروهای خدمات شهری، گفت: در سال‌های گذشته مستندات و فیلم‌هایی از این اقدامات تهیه شده که نشان می‌دهد نیروهای خدمات شهری برای جمع‌آوری برخی زباله‌های حجیم و پاکسازی مسیرهای آب با چه دشواری‌هایی مواجه هستند. امیدواریم این اقدامات بیشتر به شهروندان نشان داده شود تا اهمیت موضوع برای آن‌ها روشن شود.

نقش شهروندان

وی با تأکید بر نقش شهروندان در جلوگیری از انسداد مسیرهای آب، اظهار کرد: شهروندان باید برای تخلیه و دفع زباله‌های حجیم، محل‌هایی را که شهرداری مشخص کرده انتخاب کنند و از رها کردن زباله در نقاط دیگر خودداری کنند، چراکه این موضوع مشکلات زیادی برای جمع‌آوری ایجاد کرده و در نهایت می‌تواند کیفیت خدمات‌رسانی در شهر را کاهش دهد.

پیرهادی درباره آمادگی تهران برای مواجهه با بارش‌های پاییزی نیز گفت: اگر میزان بارندگی در حد معمول باشد، زیرساخت‌های موجود می‌تواند روان‌آب‌ها را به خوبی هدایت کند، اما اگر با بارشی خارج از شرایط عادی و یک پدیده استثنایی مواجه شویم، طبیعتاً نیازمند تمهیدات ویژه خواهیم بود. زیرساخت‌های شهر تهران باید برای حجم بارندگی پیش‌بینی شده آماده شود.

خارج از محدوده شهری

وی با اشاره به ضرورت اجرای اقدامات ایمنی در خارج از محدوده شهری تهران، بیان کرد: در موضوع سیلاب و سیل‌بندها، بخشی از مسئولیت‌ها خارج از محدوده شهر تهران قرار دارد و دستگاه‌هایی مانند سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری و وزارت نیرو در این زمینه مسئولیت دارند. هرچند از نظر اکولوژیکی، حوزه آبریز و سفره آب تهران یک مجموعه به هم‌پیوسته است، اما از نظر تقسیم وظایف اداری، دستگاه‌های مختلف مسئولیت‌هایی برعهده دارند و تلاش کرده‌ایم این موضوعات با همکاری میان دستگاهی دنبال شود.

رئیس کمیسیون سلامت، محیط زیست و خدمات شهری شورای شهر تهران درباره اقدامات شرکت خاکریز آب نیز گفت: شرکت خاکریز آب متولی توسعه تونل‌ها و کانال‌های زیرسطحی شهر تهران است و تاکنون حدود ۵۳۰ کیلومتر از این شبکه احداث و در حال بهره‌برداری است. این شبکه وظیفه هدایت آب‌های سطحی را برعهده دارد تا از ایجاد آب گرفتگی و طغیان در معابر و نقاط مختلف شهر جلوگیری شود. در سال‌های گذشته نیز شاهد بارش‌های سنگین بوده‌ایم و این کانال‌ها توانسته‌اند حجم قابل توجهی از آب را به‌غخوبی هدایت کنند و مانع بروز مشکلات جدی در شهر شوند.

پیرهادی با اشاره به ضرورت همکاری دستگاه‌های مختلف در حوزه آب و محیط زیست تهران، گفت: در این دوره مدیریت شهری تلاش شده است مجموعه‌های مرتبط با آب و فاضلاب و سایر دستگاه‌های مسئول، هماهنگ‌تر عمل کنند تا مشکلات زیست‌محیطی شهر کاهش پیدا کند.

تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی

وی همچنین با اشاره به موضوع نفوذپذیری سطوح شهری و تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی، اظهار کرد: یکی از موضوعات مهمی که مطرح شده، افزایش سطوح بتنی و آسفالتی در تهران و کاهش امکان تغذیه سفره‌های آب زیرزمینی است. در همین راستا، مصوبه‌ای برای استفاده از مصالح و بسترهای نفوذپذیر در ساخت‌وسازها به تصویب رسیده که ساخت‌وسازهای شخصی، پروژه‌های عمرانی و فضاهای عمومی را در برمی‌گیرد. در این راستا تلاش شده آیین‌نامه‌های لازم تدوین شود و از مصالح متخلخل و تراوا استفاده شود تا آب حاصل از بارندگی بتواند به زمین نفوذ کرده و امکان تغذیه سفره‌های زیرزمینی فراهم شود.

وی تأکید کرد: در کنار اقدامات مدیریت شهری، آگاهی و همراهی شهروندان نیز اهمیت زیادی دارد. اگر تمام عرصه‌های شهر با بتن و آسفالت پوشانده شود، امکان تغذیه طبیعی زمین کاهش پیدا می‌کند و می‌تواند در آینده مشکلاتی برای سفره‌های آب زیرزمینی ایجاد کند.

پیرهادی بازچرخانی آب و استفاده مجدد از پساب را از دیگر اقدامات مهم در این حوزه دانست و گفت: هر میزان که بتوانیم از پساب و آب بازچرخانی شده استفاده کنیم، برداشت از منابع آب زیرزمینی، چاه‌ها و قنوات کاهش پیدا می‌کند و این موضوع می‌تواند به بهبود وضعیت سفره‌های آب زیرزمینی کمک کند. وی در پایان اظهار کرد: تحقق این موضوع نیازمند همکاری همه ارگان‌ها، سازمان‌ها و دستگاه‌هاست و شورای شهر تهران نیز تلاش می‌کند مجموعه‌های مرتبط را در کنار یکدیگر قرار دهد تا همکاری لازم در این زمینه شکل بگیرد. این اقدامات از نظر حفظ منابع آبی و بهبود شرایط محیط زیستی تهران اهمیت زیادی دارد.